

Osnovna šola Simona Gregorčiča Kobarid

Pravljičje v rimah

razredna e-knjiga

5. b razred

mentor: Ciril Makovec

šol.l. 2008/2009

RDEČA KAPICA

Ko babica zboli,
Rdeča Kapica k njej pohiti.
Dobrot ji nese v košari,
da se ji zdravje popravi.

Pot jo nese skozi gozd teman,
kjer sreča jo volk strašan.
Ta pokaže ji rožice
in kuje načrt, kako priti čim prej do babice.

Volk steče do koče,
kjer babica stoče.
Zlobni volk v hišo vdre
in babico za večerjo požre.

Rdeča Kapica s šopkom prihiti
in vidi, da v postelji babice ta prave ni.
Namesto nje v postelji volk leži,
ki spet večerjo zlahka dobi.

Ko sonce zaide,
lovec s puško mimo pride.
Zasliši smrčanje,
skoz' okno pogleda
in volka zagleda.

Trebuh napet
da lovcu misliti spet.
Babice ni,
volk tam leži?!

Se lovcu posveti,
volka odere,
babico reši in
volka nažene.

Tami Kenda, 5. b

RDEČA KAPICA

Jaz sem Rdeča kapica,
bolna mi je babica.
Koš ji nesem poln dobrot,
rož naberem vsepovsod.

V gozdu čaka dobro skrit,
volk, ki misli, da je zvít,
da bi me pojedel vso
in še mojo babico.

Volk ubral je bližnjico
in pojedel babico.
Hitro se preoblekel je,
da bi prelisičil me.

Mene tudi požrl je,
da bi se nasitil le.
Potlej hitro je zaspal
in na ves glas smrčal.

Mimo pride lovec zvít,
noče ravno ga ubit.
Trebuh reže ena, dva,
venkaj skoči babica.

Sama tudi rešim se,
v trebuh damo kamenje.
Volk na hitro nam zbeži
in se v reki utopi.

VOLK IN SEDEM KOLIČKOV

Mama koza
hrano šla iskat,
ko volk se pred
hišo prikaže,
črno šapo pokaže.

Kozlički rečejo,
da mamica ni to,
da mamica šapo ima belo.

Volk k peku odhiti,
šapo črno z belo moko pobeli
in h kozličkom odhiti.

Ko kozlički belo šapo vidijo,
vrata odprejo in volka zagledajo.

Vsi kričijo in hitijo,
v svoja skrivališča se skrit bežijo.

A najmlajši kozliček v uro se skrije,
volk ga ne najde,
mamica pride,
k vodnjaku s kozličkom odide.

Mama volku trebuh prereže,
kozličke svoje vzame
in kamne v volkov
trebuh nadane.

RDEČA KAPICA

Rdeča Kapica je šla
k babici v gozd,
kjer je imela hišo.

Do babice je nabrala nekaj rož.
Nesla ji je
tudi kolač in vino.

Srečala je volka debeluha,
ki jo je vprašal, kje njena babica živi.

Prišel je volk in pojedel babico
in potem še Rdečo Kapico.

Anja Potočnik Fon, 5. b

RDEČA KAPICA

Bila je deklica,
po imenu Rdeča Kapica.

Šla je k babici,
k bolni Manici.

Nesla ji je vina
za zdravje, ki ga nima.

Na poti pa volkec stoji,
slino požira in tiho ihti:
"Mmm, kako dobra večerja,
to me zelo pomirja,
babico bom še požru
da slučajno ne bom umru."

Hitro steče do hišice,
saj on ima dobre mišice.
Babico hitro požre
in okno odpre.

Vidi Rdečo Kapico,
ki nese lepo košarico.

Volkec se preobleče v babico,
da lažje ulovi Rdečo Kapico.

Rdeča kapica pride
in strah jo obide,
saj ve, da ni babice,
ker ona nima kapice.

Volkec hitro Kapico poje,
in si veselo zapoje:
"Dobro večerjo sem pojedel,
zdaj pa bom sedel.
Jutri bom še lovca požrl,
da ne bom umrl.
Hi hi hi."

Lovec je to slišal
in na glas razmišljal:
"Saj imam puško,
s katero mu naredim buško."

Drugi dan je volkec
prišel k lovcu in rekel:
"Spusti me k tebi,
da ne bo po meni."
Lovec vzame puško,
hitro vrata odpre
in volku naredi buško.

Lovec volku trebuh odpre,
da Kapico in babico nesreče otme.

Vsi trije zabavo priredijo,
in torto naredijo.

Barbara Volarič, 5. b

TRIJE PRAŠIČKI

Živeli so trije prašički,
Žak, Pak in Mak so se klicali.
Mama jim je umrla,
ostali so brez doma.

Žak je bil len, Pak pa površen,
pač pa je Mak bil nadvse pameten.

Prišli so do gozda,
v njem zgradili hišice tri.
Žak si postavil je slamnato,
Pak pa leseno,
a Mak, ki je pameten,
si postavil je hišico zidano.

Lepo so živeli,
a nekega dne prišel je volk,
lačen iz gozda nekje.
Bil sestradan kot volk je "tapravi",
Trije pujski bili bi ravno pravi.

Pri prvi hiški rekel je:
"Odpri, da te pojem!"
A Žak mu pravi:
"Počivam, daj mi mir."

Volk besnel je in kričal,
da če z lepa ne, pa zgrda.
Škoda hišice, se je hahljal
in odpihnil jo je zlepa.

Žak ustrašil se je in zbežal
k Paku v hišico na varno.
A volk storil je enako,
Žak in Pak sta skrila se k Maku.

Volku je besnela kri:
"Ne boste večno bežali mi!"
Pihal je na vso moč,
a vse bilo je kot tuljenje v noč.

Volk se čudil je, besnel:
"Glejte, vi prašiči! Notri bom prišel,
pa če konec bom vzeti!"
A Mak se mu posmeji:
"Ne moreš, ker smo v varni hišici."

Volk pa se domisli,
da kdor zadnji se smeji,
ta najslajše se smeji!
In na streho spleza,
pa v dimnik zleze.
A Mak ga prehiti
in v ognjišču zakuri.

Volk se speče in zapeče,
da so pujski ga smeje
pojedli kot se gre.

Jaka Trtnik, 5. b

TRIJE PRAŠIČKI

Nekoč v koči
trije prašički
so repali, so peli.
So prali ko' eni kozlički,
potem so se odločili,
da grejo po svoje.

Reku zidač,
da pomagte mi to nagačit:
"Ja, ti stari,
ne bova volku ušla,
da mu iglo v ta zadno zabijeva."

A sredi gozda,
tam je volk,
čaka prašičke
na obrok.
A zidač je reku,
da naredita
bajto iz samega lesu.

A ona dva
sta nergala,
da ki bi bajto
delu iz lesa,
če mava slamo, da zategneva.
A volk je čaku,
da bajto zgradita,
da požre ju,
ki da ga čakata.

A tamala dva,
sta ga čakala,
a pokazu se je
in sta pičila.
K enmu pršu,
bajto mu odpihnu.
A tamal pičil
k testarmu goslaču
in je rekel:
"Volk, a nimaš več moči?"
A bajta mu v luft zleti,
pripičita do zidačeka
in mu rečeta,
da zakuha ga.
Volk je pršu in na juhico je zletu.

Kristjan Ivančič, 5. b

RDEČA KAPICA

Rdeča kapica v gozd k babici odšla
s polno košaro dobrot.

Na poti lačnega volka srečala.
Volk je vprašal: "Kaj imaš not?"

Mala deklica je odvrnila,
da k babici bo pobegnila.

Volk je šel v babičino hišo
in pojedel babico Mišo.

Rdeča kapica je prišla,
volka srečala,
v babico preoblečenega.

Prišel je lovec,
ustrelil je volka,
rešil babico in Rdečo kapico
ter končal pesmico.

Luka Bric, 5. b

TRIJE PRAŠIČKI

So bili trije prašički,
niso imeli hiše briše.
Prvi je naredil hišo brišo iz sena.
Drugi je naredil hišo brišo iz lesa.
Tretji hišo brišo zazidal.

Je prišel volk k prvemu,
odpihnil hišo brišo,
prvi je stekel k drugemu,
volk pa za njim.

Volk je drugem hišico brišico zažgal.
Oba sta stekla k tretjemu,
volk pa za njima.
Volk ni mogel hiše briše odpihniti ali zažgati.

Nastavili so mu lonec vrele vode.
Volk je skočil skozi kamin čamin,
zletel v zrak,
padel na zadnjo plat,
na trdna tla.
Ucvrl jo je proti mrtvem gozdu,
bog ve, kje je sedaj ta lumpi volk.

Luka Hrast, 5. b

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV

Za grmom lačen volk.
Mama Koza šla je po špežo
skozi kuhinjsko režo.
Rekla je: "Nikogar ne spuščajte not,
ker je lahko falot."

Prišel je črn falot,
pokazal belo taco,
kozlički so padli not.

Spustili so ga not,
vse pojedu je tale falot,
razn enga, razn enga,
ki skril se je u uro,
pred neko kuro.

Pršla je mama koza,
ni vidla 'benga, 'benga razn en'ga,
vse ji je razložu
kaj in kako,
kaj se je zgodilo.

Trebuh sta šla mu prerezat,
tamale iz prebave odvezat,
in mu dala not,
polno kamenjih dobrot.

Ko se je zbudu je reku:
"U mater so težki,
žejen sem kot na Češki."
Šou v vodnak je pit,
ker ni hotu žejen bit.
Pa je cepnu not,
ta črn volčji falot.

Pel so naglas
en velik špas:
"Volk je padu u vodnak."
"Volk je padu u vodnak."
Jeeeeeeeeeeeeee!

Manuel Rakušček, 5. b

RDEČA KAPICA

Na sredi vasi,
na sredi bajtice,
je Rdeča Kapica doma.
Kapica je vsa rdeča,
ker, nosi v rokah vrečo.

V gozd je šla in vedela,
da ne bo zašla.
Je pršu volk, jo zgrabi za roko
in reku:
"Ej mala k'm pa ti bežiš?"
"Trenutno k baici. Pa kaj težiš?"
Reku ni n'č. Mel je načrt,
zato ga ni izdal.

Kapica je šla naprej,
volk ji je sledil.
Samo to ne bo "happy end",
da je nebi ubil.

Ko sta pr'šla tja,
v svoj gobc stlaču je njo,
babice pa tako ali tako v'č ni blo.

Je prišo lovec
in mu prerezal trebuh,
mu zbasal kamne tja,
kjer prej so čreva in trebuh bila.

Po dolgem spancu,
volk odpre soje oči
in kar na enkrat
si vode zaželi.

K vodnjaku je šel
pa se spotaknil
in notri zletel.

Michel Jeriha Skočir, 5.b

GRDI RAČEK

Nekega pomladnega dne
so se štiri jajca izvalile.

Ven so pogledale račke rumene,
a peta prinesla novo je breme.

Račka drugačna, siva je bila,
družinica je zato ni marala.

Jokala je račka, od hiše je šla,
da bi si novo družino poiskala.

Iskala, jokala celo leto je,
a ko pomlad je prišla,
novo družino našla.

Račka grda je postala labod,
najlepši daleč naokrog.

Nika Koren, 5. b

RDEČA KAPICA

Babica zbolela je,
Rdeča Kapica k njej odšla je.

Dobrote sladke odnesla ji,
da čim prej ozdravi.

Srečala volka lovca je,
ki jo nagovori:
"Glej, to cvetje tu,
pojdi ga nabrat!"

K babici volk gre
in jo požre.
Rdeča Kapica pride
in strah jo obide.

Volk nato še njo požre,
a lovec ga zaloti
in ustreli.

Babica in Kapica
pa sta rešeni.

Sara Leban, 5. b

RDEČA KAPICA

"Danes je tako lep dan,
da k babici grem na obisk.
Ponesem ji dobrot,
pa še vinca malo za povrh."

In srečala je volkeca ...

"Kako si lepa, rdeča vsa,
kam pa kam, Rdeča Kapica?"

"Hvala, ti prelepi volkec,
veš, k babici grem na obiskec."

"Babica bi rožic b'la vesela,
Glej, tam na jasi polno jih je."

"Res, babica bo rožic res vesela,
to jo bom presenetila."

"Ti kar rožice nabiraj,
jaz pa uberem pot naprej."

In volk gre k babici ... in jo ...

"Babica, tukaj sem, ku ku,
ugani, kaj prinesla sem ti lepega?"

"O, ti mala punčka ti,
kako vesela sem te!
Pridi bliže, pridi ti,
da se te ogledam!"

"Babica, kako si čudna vsa,
velika usta, velike roke, te
tvoje očke ...
To nisi ti!!"

"Ha, ha, ha, ha ...
Pridi bliže moja ti,
daj, da te pojem
in mirno malo pospim."

Mimo pride lovec in reši obe ...

"Lovec, ti moj heroj,
hvaležna sem ti, ojoj!"
Veseli smo vsi
do konca naših dni!

Tajda Sovdat, 5.b

RDEČA KAPICA

Je živila mala deklica,
rdečo kapico imela,
z mamo v koči majhni je živila.

Je babica zbolela.
Kje?
Kdo ve.
Tam v gozdu nekje,
kdo ve.

Mama ji je rekla,
naj k babici gre.
V košaro kolače ji dala,
in zdaj naj gre.

Tam v grmu je volk tičal,
čakal in piskal na piščal.
Je mimo deklica prišla,
za volka malica bila.

Jo hotel je požret.
Ko videl je kolačkov pet,
mu rekla je: "NE,"
ker k babici gre.

Jo poslal je rožice brat,
sam pa skočil
do babičinih vrat.

Volku sline se cede,
mu babica v slast gre,
takoj jo požre.

Volk zaspi,
ko deklič ga prebudi.
Lačen spet je,
še njo požre.

Volk zaspi.
Ko lovec pridrvi,
volk smrči,
se lovcu čudno zdi,
ker babice ni.

Lov'c ni vedel, kaj nardit:
"A hočem ga ubit?"
Samo to ve, da čakati ne sme,
zato reši jih strašnih muk.
Volk žejen se zbudi,
v potok pade in ga ni.

Anej Valentinčič, 5.b

TRIJE PRAŠIČKI

Prašički so se zavedali,
da bo prišel volkec Lovkec
in vse požrl.
Naredili bojo bajte
in se smejajte.

Prvi prašiček je naredil
bajto iz slame.
Prišel je volkec Lovkec
in odpihnil hišo Mišo.

Drugi prašiček je naredil
hišo iz lesa.
Prišel je volkec Lovkec
in odpihnil hišo Lišo.

Tretji, najpametnejši prašič
pa je naredil montažno hišo Višo.
Prišel je volkec Lovkec
in je pihal in pihal:
"Pih!" in se odpihal.

Vito Cencič, 5. b

RDEČA KAPICA

Rdeča kapica je v gozd šla,
na poti je srečala strašnega volka.
Volk je bil radoveden,
kaj v torbi ima.
Rdeča Kapica je odvrnila, da zdravila
za babico ima.

Vsa vesela je odhitela
rože za babico nabirat.
Ko prišla je k njej domov,
jo je babica pohvalila
za vsa ta darila.

Ko prišel je strašen volk,
je požrl kar obe.
Čez nekaj časa pa lovec pridrvi
ter volka napodi.

Staš Ivančič, 5. b

Naslov: Pravljice v rimah

Podnaslov: razredna e-knjiga, 5. b

šolsko leto 2008/2009

kulturni dan: Rastem s knjigo

mentor: Ciril Makovec

uredila: Martina Kozorog Kenda

tehnično uredil: Ciril Makovec

fotografija: Karmen Ostrožnik in Ciril Makovec

©Osnovna šola Simona Gregorčiča Kobarid,
zanjo Lenka Raspet

Ker smo že skoraj malo preveliki, da bi verjeli v pravljčni svet, pravljice pa imamo zelo radi, smo se po vzoru Otona Župančiča in njegove Sneguljčice tudi mi igrali pesnike in nam najljubše pravljice prevedli v rime.